

Arrest

**nr. 110 144 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 5 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 mei 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13 quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VANHEE, die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 8 december 2009 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 21 september 2012 resulteerde in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Het beroep dat door verzoeker tegen deze beslissing werd ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) leidde tot arrest nr. 96 698 van 7 februari 2013 waarbij verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.3. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 30 april 2013.

1.4. Op 22 mei 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Diezelfde dag werd verzoeker hiervan in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten P.A.

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Nepal

die een asielaanvraag heeft ingediend op 30.04.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 08.12.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 21.09.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 11.02.2013 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 30.04.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een begeleidende brief van zijn advocaat dd. 17.04.2013 voorlegt. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat de advocaat in zijn begeleidende brief stelt dat deze documenten niet eerder aangebracht konden worden, aangezien deze documenten pas verkregen werden in februari/maart. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs naar voor brengt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene een attest van bevestiging van lidmaatschap van de Rastriya Prajatantra Partij Nepal voorlegt vergezeld van een bevestiging van de problemen van betrokkene dd.26.09.2012(+ Nederlandse vertaling) voorlegt dat door zijn broer aangevraagd werd. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft, Overwegende dat een document enkel bewijskracht heeft als het ondersteund wordt door geloofwaardige, plausibele en coherente verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Overwegende dat het RW (dd.07.02.2013) oordeelde dat: "van het land blijft. Daargelaten de vaststelling dat zoals verder zal blijken, aan verzoekers bewering dat zijn problemen deels ingegeven zijn door zijn politieke voorkeur niet het minste geloof kan worden gehecht, de door hem aangehaalde feiten reeds van voor oktober 2009 dateren en verzoeker niet in concreto aantoonde dat hij heden in zijn land van herkomst nog steeds zou worden gezocht of vervolgd, toont verzoeker niet aan dat hij zich niet elders in Nepal kan vestigen om zo te ontsnappen aan zijn beweerde problemen, die zich blijkens zijn verklaringen allen in het Rupandehi district voordeden.”. Overwegende dat betrokkene een dreigbrief van de Democratic Terai Liberation Front dd. 05.09.2012 (+Nederlandse vertaling) voorlegt waarin verklaart wordt dat betrokkene gezocht zou worden. Overwegende dat een document enkel bewijskracht heeft als het ondersteund wordt door geloofwaardige, plausibele en coherente verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Overwegende dat betrokkene een namenlijst van personen die gezocht worden door de Democratic Terai Liberation Front dd. 08.07.2012 (+ Nederlandse vertaling) voorlegt. Overwegende dat een document enkel bewijskracht heeft als het ondersteund wordt door geloofwaardige, plausibele en coherente verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij bovenstaande documenten drie maanden geleden zou hebben ontvangen via zijn broer A.. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs naar voor brengt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij de enveloppe waarin bovenstaande documenten verstuurd werden, achtergelaten zou hebben op zijn adres. Overwegende dat DV2 niet kan oordelen over documenten die er niet zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de brieven van de Democratic Terai Liberation Front door leden ervan overhandigd zouden geweest zijn aan zijn broer. Overwegende dat betrokkene deze bewering niet kan staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij via contact met zijn broer vernomen heeft dat deze nu problemen zou hebben gekregen met de leden van Janatantrik Terai Mukti Marcha; dat ze hem steeds zouden lastig vallen en hem zouden vragen waar betrokkene verblijft. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Nepal, dat zijn leven er nog steeds in gevaar zou zijn en dat zijn problemen actueel zouden zijn. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RW. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij zich veilig zou voelen in België. Overwegende dat deze verklaring geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte

asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Nepal omdat hij niet zou weten wie zijn vijanden of wie zijn vrienden zouden zijn. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de Nepalese regering niet goed zou zijn. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn vrouw al een kind verloren zou hebben. Overwegende dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming valt. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij hun zoontje niet zou willen verliezen. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48,4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker op: “schending art. 51/8 Vreemdelingenwet, schending materiële motiveringsplicht, schending artikel 3 EVRM”.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift als volgt:

“II.1.1. Art. 51/8 Vreemdelingenwet luidt:

(...)

II.1.2. De materiele motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

Algemeen wordt aangenomen dat de materiele motiveringsverplichting een procedureel en een inhoudelijk voorwerp heeft.

De inhoudelijke motiveringsplicht gebiedt dat de motieven waarop een bestuurshandeling rust, deugdelijk zijn: de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

II.1.3. In de bestreden beslissing valt er te lezen:

(...)

II.1.4. In de bestreden beslissing wordt dus gesteld dat de nieuwe elementen die verzoekende partij bijbracht bij haar tweede asielaanvraag, m.n. een attest van bevestiging van lidmaatschap van de Rastriya Prajatantra Partij Nepal vergezeld van een bevestiging van de problemen van betrokkene dd.25.09.2012, een dreigbrief van de Democratic Terai Liberation Front dd. 05.09.2012 waarin verklaard wordt dat betrokkene gezocht zou worden, een namenlijst van personen die gezocht worden door de Democratic Terai Liberation Front dd. 08.07.2012, niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van de Belgische instanties kunnen wijzigen, aangezien er geen geloof gehecht werd aan het asielrelaas van verzoekende partij tijdens haar vorige asielpcedures.

De nieuwe asielaanvraag van verzoekende partij sluit volledig aan bij haar vorige asielaanvraag. Volgens verwerende partij zouden de nieuwe elementen geen nieuwe gegevens betreffen waaruit zou blijken dat zij ernstige aanwijzing heeft op een gegronde vrees voor vervolging. Het feit dat dergelijke officiële documenten niet in overweging worden genomen, is werkelijk onbegrijpelijk.

Hoe dan ook is een terugkeer voor verzoekende partij naar Nepal uitgesloten. Aan de hand van deze nieuwe asielaanvraag wil verzoekende partij haar dossier opnieuw laten bestuderen. Tijdens haar vorige asielaanvragen werd er geen geloof gehecht aan haar asielrelaas.

De nieuwe elementen die verzoekende partij thans voorlegt bewijzen ontegensprekelijk dat verzoekende partij nog steeds problemen heeft in Nepal, aangezien haar belagers nog steeds op zoek zijn naar haar. Dit blijkt enerzijds uit de neergelegde documenten en anderzijds uit de verklaringen van de broer van verzoekende partij.

II.1.5. De verwerende partij herhaalt meermaals in de thans bestreden beslissing dat tijdens de eerste asielprocedure geen geloof werd gehecht aan de asielmotieven van verzoekende partij door de CGVS en vervolgens door de RvV. De verwerende partij meent dan ook dat zij zich ertoe kan beperken enkel de nieuw aangebrachte elementen of feiten te onderzoeken.

In beginsel is het RvV bij de behandeling van een meervoudige asielaanvraag gebonden door gezag van gewijsde, maar er kan sprake zijn van een uitzondering, zoals in de arresten van de Raad van State nr. 214704 van 19 juli 2011 en de RvV nr. 28796 van 16 juni 2009 aangegeven:

"wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen".

Verder dient er rekening gehouden worden met alle elementen (ook van vorige asielprocedures) bij het behandelen van een meervoudige asielaanvraag (RvSt ibidem p.7):

"Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput; Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak over de eerdere asielaanvraag doen. Dit neemt echter niet weg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd.

De verzoekende partij is bovendien van mening dat het begrip 'nieuw element' geen obstakel mag zijn bij de inschatting van een verdedigbare grief onder artikel 3 EVRM (of onder artikelen 48/3 en 48/4 VW voor zover dat "artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet" CCE nr. 77 655 van 20 maart 2012); *

Zoals het Grondwettelijk Hof heeft gesteld over artikel 39/76 VW:

"8.6.5. Hoewel de bewoordingen van het derde lid van artikel 39/76, § 1, van de wet van 15 december 1980, en met name het gebruik van het werkwoord « kan », het mogelijk lijken te maken dat de Raad beslist om geen rekening te houden met nieuwe gegevens, zelfs wanneer de drie cumulatieve voorwaarden zijn vervuld, moet die bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid met volle rechtsmacht ter zake toe te kennen, in die zin worden gelezen dat zij de Raad ertoe verplicht elk nieuw gegeven te onderzoeken dat de verzoeker voorlegt en dat van dien aard is dat het op zekere wijze het gegronde karakter van het beroep kan aantonen, en daarmee rekening te houden, op voorwaarde dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij dat nieuwe gegeven niet eerder in de procedure kon meedelen. " GWH nr. 148/2008 van 30 oktober 2008.

Er dient daarnaast opgemerkt te worden dat het EHRM, bij het onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 EVRM, geen tijdsgebonden voorwaarde oplegt bij het in aanmerking nemen van gegevens. In de volgende zaak velt het Hof een inhoudelijk oordeel over nieuwe stukken zonder rekening te houden met het feit dat deze laattijdig door de verzoeker naar voor gebracht werden. (zie bvb Hilal v UK Application no. 4527S/99-6 March 2001.)

Volgens de verklaringen van verzoekende partij bij haar eerste en tevens bij haar tweede asielaanvraag blijkt dat er wel degelijk 'mogelijks' een schending van artikel 3 EVRM kan plaatsvinden. Verzoekende partij wordt immers nog steeds gezocht.

II.1.6. Er dient ook gezegd dat de verzoekende partij bij haar tweede asielaanvraag wel degelijk nog 'nieuwe elementen' mag aanbrengen die haar verhaal bevestigen.

De verwerende partij is blijkbaar de mening toegedaan dat nieuwe gegevens in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet alleen maar betrekking mogen hebben op feiten die zich hebben voorgedaan na het afsluiten van de eerste asielprocedure van de verzoekende partij en dus niet kunnen betrekking hebben op nieuwe bewijsstukken - dit zijn dus bewijsstukken die dateren na het afsluiten van de vorige asielprocedure van de verzoekende partij - die weliswaar betrekking hebben op feiten die reeds geëvalueerd en beoordeeld werden in het kader van de eerste asielprocedure van de verzoekende partij.

Het standpunt van de verwerende partij komt er in feite op neer dat een kandidaat asielzoeker, na het afgewezen zien van een asielverzoek, enkel nog asiel kan aanvragen in België indien in zijn of haar land van herkomst zich feiten voordeden nadat hij of zij dus zijn land van oorsprong reeds verlaten zou hebben.

Dit is uiteraard absurd.

Het is immers bijna onmogelijk in te denken dat er in het land van herkomst van gelijk welke afgewezen kandidaat asielzoeker, er zich na het vertrek van deze kandidaat asielzoeker, er zich nog feiten zouden voordoen die aanleiding zouden kunnen geven tot een erkenning van vluchteling in de zin van art. 48/3 Vreemdelingenwet, maar dat deze feiten volledig vreemd zouden zijn aan de asielmotieven die de kandidaat vluchteling inriep gedurende zijn vorige asielprocedure.

Dit kan en is niet de bedoeling geweest van de wetgever bij art. 51/8 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij meent dan ook dat deze opvatting van de verwerende partij strijdt met art. 51/8 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij is immers de mening toegedaan dat een nieuw bewijs, quod in casu, van een vroegere situatie tevens een nieuw gegeven uitmaakt in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij wenst in dit opzicht te verwijzen naar Arrest nr. 135.133 van de Raad van State dd. 21 September 2004.

In dit arrest is de volgende overweging te lezen die naadloos aansluit bij de opvatting van de verzoekende partij m.b.t. het art. 51/8 Vreemdelingenwet.

Considérant que l'élément nouveau au sens de l'article 51/8 précité, qui justifie un nouvel examen de la demande d'asile, peut avoir trait e des faits ou des situations qui se sont produits après la dernière phase de la procédure au cours de laquelle les demandeurs d'asile auraient pu les fournir, mais aussi consister en une preuve nouvelle d'une situation antérieure;¹

Vrije vertaling: Overwegende dat een nieuw element in de zin van art. 51/8, dat een nieuw asielonderzoek rechtvaardig, betrekking kan hebben op feiten of situaties die zich reeds hadden voorgedaan na de laatste fase van de procedure van de eerste asielaanvraag, maar dat deze ook b6trekking kunnen hebben tot een nieuw bewijs van een reeds gekende situatie.

De verzoekende partij kan tevens verwijzen naar Arrest 97.954 van de Raad van State dd. 25 juli 2001.

Considérant qu' il ressort du dossier administratif et de la demande de suspension qu'a l'appui de sa seconde demande d' asile la requérante a invoque deux éléments, à savoir une lettre datée du 30 juin 2001 émanant d'une de ses sceurs et adressée à une autre de ses soeurs ainsi qu'une communication téléphonique farsant état d'interrogatoires et de perquisitions au domicile de la soeur de la requérante; que sil peut être admis que ne constituent pas des éléments nouveaux obligeant l'administration prendre en considération une nouvelle demande d'asile, des éléments de preuve que la requérante aurait pu produire l'appui de sa première demande, constitue cependant un élément nouveau la preuve nouvelle d'une situation antérieure; qu'en l'espèce la lettre du 30 juin 2001 peut constituer un element nouveau au sens de l'article 51/8 de la loi du 15 décembre 1980; que l'exception ne peut être retenue ;²

Overwegende dat voortvloeit uit het administratief dossier en uit de vraag tot schorsing van de tweede asielaanvraag, heeft de verzoekende partij twee nieuwe gegevens aangebracht, te weten een brief gedateerd op 30 juni 2001 afkomstig van een van de zussen en geadresseerd aan een andere zus van de verzoekende partij, alsook een telefonische communicatie houdende de ondervragingen en vervolgingen ten huize van de zus van de verzoekende partij; dat als aanvaard kan worden dat dit geen nieuwe elementen vormen die de overheid verplichtte tot het in overweging nemen van een nieuwe asielaanvraag, deze elementen die de verzoekende partij had kunnen voorleggen in het kader van haar eerst asielaanvraag, vormt nochtans een nieuw bewijs van een vroegere situatie; hieruit volgt dan ook dat de brief van 30 juni 2001 wel een nieuw element kan vormen in de zin van art. 51/8 van de Wet van 15 december 1980; dat de exceptie dan ook niet kan weerhouden worden;

II.1.7. Door deze nieuwe documenten wordt wel degelijk de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij bevestigd en wordt daarenboven de ACTUELE/TOEKOMSTIGE vrees voor vervolging van verzoekende partij aangetoond.

Zoals hierboven reeds beschreven verwijst de verwerende partij in haar motivering naar de eerste negatieve asielbeslissing van verzoekende partij. Het is alsof de verzoekende partij reeds van tevoren geen tweede kans verdient en dat zij geen enkel nieuw element zou kunnen aanbrengen opdat de verwerende partij zou geloof hechten aan haar asielrelaas.

De manier waarop de verwerende partij alles in twijfel trekt is echter niet redelijk en doet bijna het vermoeden rijzen dat ze is ingegeven door vooringenomenheid. Het lijkt zelfs zo dat de verzoekende partij en haar asielverhaal niet kan bewijzen omdat de verwerende partij het sowieso toch niet gelooft.

II.1.8. Bijgevolg is er hier sprake van een schending van de materiële motiveringsplicht, artikel ,3 EVRM en schending van artikel 51/8 wat betreft het aanbrengen van nieuwe elementen die wel degelijk bewijzen dat de verzoekende partij gevaar loopt in haar regio. “

3.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling

van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze bepaling luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. (...)”

3.4. De gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris mag zich niet uitspreken over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris (de Dienst Vreemdelingenzaken) zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiertoe niet bevoegd is.

- In het geval dat wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

3.5. Uit artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan tevens afgeleid worden dat de naar voren gebrachte gegevens:

- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

In het kader van de beoordeling van de relevantie van aangevoerde gegevens, namelijk het nagaan of de gegevens van die aard zijn om tot een andere beslissing te komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag, mogen de aangehaalde gegevens getoetst worden aan de voorgaande asielprocedures (cf. RvS 26 maart 2013, nr. 222.996).

3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag volgende documenten heeft neergelegd:

- een namenlijst van personen die worden gezocht, waarbij verzoeker wordt vermeld, opgesteld door “*Democratisch Terai Bevrijdingsfonds*” op 8 juli 2012, inclusief vertaling;
- een bevestiging dat verzoeker wordt gezocht waarbij verzoekers broer wordt verzocht om “*alle informatie*” door te geven over verzoeker, opgesteld door “*Democratisch Terai Bevrijdingsfonds*” op 5 september 2012, inclusief vertaling;
- een attest waarin verzoekers lidmaatschap van de Rastiya Prajatantra Partij wordt bevestigd en waarin bevestigd wordt dat verzoeker werd bedreigd en wordt gezocht, opgesteld door het “*district kantoor comité Palpa*” op 26 september 2012, inclusief vertaling;
- een begeleidende brief van verzoekers advocaat, gedateerd 17 april 2013, waarin wordt verwezen naar de drie voormelde documenten en wordt gesteld verzoeker deze niet eerder kon voorleggen daar hij deze documenten pas in februari/maart ontvangen heeft en zij nog vertaald dienden te worden.

3.7. Wat de eerste drie voorgelegde documenten betreft, betwist verzoeker niet dat zij dateren van 8 juli 2012, 5 september 2012 en 26 september 2012. Verzoekers eerste asielprocedure werd afgesloten door het in punt 1.2. bedoelde arrest van de Raad. Blijkens dit arrest heeft de terechtzitting plaatsgegrepen op 30 januari 2013. De bestreden beslissing strekt er derhalve terecht toe te stellen dat verzoeker ook met de begeleidende brief van zijn advocaat waarin gesteld wordt dat verzoeker de documenten slechts ontving in februari/maart 2013, niet aantoont dat hij deze documenten niet eerder kon aanbrengen, te meer daar verzoeker verklaard heeft dat hij de enveloppe waarin de betrokken documenten zaten, achtergelaten heeft op zijn adres. Deze vaststelling volstaat reeds om de eindconclusie in de bestreden beslissing te schragen *“Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48,4 van de wet van 15.12.1980”*. Verzoekers bevinding dat het *“werkelijk onbegrijpelijk”* is dat *“dergelijke officiële documenten”* niet in overweging worden genomen, kan de gedane beoordeling niet aan het wankelen brengen. Verzoeker brengt ook niets in tegen de verwijzing in de bestreden beslissing naar het in punt 1.2. bedoelde arrest van de Raad waarin gesteld werd dat verzoeker niet aantoont dat hij zich niet elders in Nepal kan vestigen om te ontsnappen aan zijn problemen, waarmee de relevantie van de neergelegde documenten in vraag worden gesteld. In het betrokken arrest kan gelezen worden, *“Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zich probleemloos elders in zijn land van herkomst kan vestigen om aan zijn verklaarde problemen te ontkomen en gelijkaardige problemen in de toekomst te vermijden. Verzoeker toont geenszins het tegendeel aan. Integendeel, uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat zijn ingeroepen problemen louter lokaal zijn en niets hem verhindert zich probleemloos elders in Nepal te vestigen. De aanwezigheid van een intern vluchtalternatief volstaat om verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermings-status op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) te weigeren”*.

3.8. Met zijn eenvoudig betoog dat hij *“nog steeds gezocht [wordt]”* en dat een terugkeer naar zijn land van herkomst *“hoe dan ook”* uitgesloten is, toont verzoeker geen schending aan van artikel 3 EVRM.

3.9. Voor het overige wordt het verzoekschrift gekenmerkt door een theoretisch betoog aangaande de toepassing van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM, waarbij rechtspraak van de Raad, van het Grondwettelijk Hof, van de Raad van State en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens worden opgelijst en kritische kanttekeningen worden geplaatst, maar hiermee en met de overtuiging van verzoeker dat hij wel degelijk nieuwe gegevens naar voren heeft gebracht, wordt geen schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet aangetoond, noch wordt aangetoond dat een grief gestoeld op artikel 3 EVRM niet zou worden beoordeeld. Er kan nog op gewezen worden dat artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet dat verzoeker betreft in zijn theoretisch betoog het contentieux bedoeld in artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet betreft terwijl onderhavige betwisting kadert binnen het toepassingsgebied van artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA